

K cestě císaře Viléma do Ruska.

Svět již přivykl na četné cesty německého císaře Viléma a proto mimo kruhy německé nyní již cestu císařských manželů německých setkává se poměrně s nevelkým účastenstvím. Ples to nelze se spokojiti při ocenění jejím tím, že jest pouhým aktem dvornosti, že jest odplatou návštěv, jež car Mikuláš učinil u předních dvorů evropských. Přátelé míru, a těmi jsou asi všichni prozíraví lidé v Evropě, přes to vidí v návštěvě této nový doklad, že mír evropský ve velkém jest zabezpečen a důkaz svůj opírají o názor, že bylo by rozhodně zlou známkou pro poměry mezinárodní, kdyby císař Vilém návštěvu v Petrohradě nevykonal.

Tiž přátelé míru dokládají dále, že i návštěva presidenta republiky francouzské, Faure, jež následuje bezprostředně po cestě císaře Viléma, jest dalším důkazem, že poměry mezinárodní jsou prosty vážnějšího nebezpečí, ježto by jinak nebylo možno, aby v Petrohradě v tak krátké lhůtě za sebou vítali představitelů dvou států, jež náležejí každý k jiné velmocenské skupině evropské. Ba někteří vykládají jdou ještě dále a připouštějí i možnost, že cesty císaře Viléma a presidenta Faure rychle za sebou jdoucí jsou známkou jakéhosi zmírnění posavadního napjatého poměru mezi Francií a Německem a že zdají se prorazovati snahu sledovati v mezinárodní politice takové cíle, jež nevylučují jakousi součinnost všech hlavních velmocí pevniny evropské.

Jsou ovšem i doklady nazírání poněkud odehlného na návštěvu císaře Viléma v Petrohradě, jež opírají se jednak o náhlé přerušování námořního výletu císaře Viléma, nedůvěřující, že přerušeno to se stalo jen následkem nehody, jež německého císaře na výletu tom potkala, a ti mají za to, že návrat urychlen byl zvláště dočasným přiosťvením, jež nastalo v poměrech východních, nevykládajíce mimo to i vliv okolností jiných, jež týkají se jednak poměrů v trojspolku, o němž i vážné hlasy evropské žurnalistiky píšou čím dále s tím většími pochybnostmi.

To, co vymyká cestu císaře Viléma do Petrohradu z pouhé návštěvy mezinárodní dvornosti jest také mimořádný a okázalý sbor námořních sil německých, jež si určil císař Vilém za průvod svůj při plavbě do Kronštatu. Jak jsme již v listech těchto zaznamenali, jest tento průvod válečného loďstva tak četný, že sama sebou se naskytuje myšlenka, že císař Vilém chce svou námořní mocí vzbuditi v Rusku určitý dojem, příznivý síle Německa.

Nelze dále přehlédnouti, že císař Vilém jest v politice více než kterýkoliv jiný panovník svým vlastním rádcem, že z osobního podnětu jeho vznikly v Německu v posledních letech přecháště změny v osobách jeho předních ministrů. V Německu vůbec v době nového kursu mnoho se mluví o osobní vládě, jež se provádí v ústavním Německu, v poslední době pak zvláště mnoho psalo se o zpátečnických snahách, jež se derou v Německu na povrch. Proto návštěva panovníka tak energického a plného vlastních počinů, jako císař Vilém II., konána samodržavnému caři, již sama o sobě má veliký význam v tom, že dva zcela samostatně si vedoucí mocnářové porokují u příležitosti svého setkání o daných důležitých otázkách, o zájmech svých států a že již tím jsou zjednány podmínky k rozhodnutí rázu dalekosáhlého.

Z některých projevů, jež se staly v poslední době ve veřejnosti německé, má se za to, že císař Vilém pomýšlí při své návštěvě v Rusku dotknouti se zejména důle-

žitých otázek hospodářských. Věc ta by ostatně nebyla sama o sobě ničím mimořádným, vždyť všecka moderní politika států evropských spočívá na základech hospodářských.

Hospodářské zájmy, ježž se může návštěva tato dotknouti, jsou dvojího rázu: jedny hledí jen ke vzájemným hospodářským stykům Německa a Ruska, jsou tudíž oběma stranám bližší, druhé mohou míti na mysli hospodářské styky celé pevniny evropské.

Německo již tím, že Anglie mu dala výpověď z posavadní obchodní smlouvy, ježž platnost přestane koncem července roku budoucího, vedle svých vnitřních otázek hospodářských, z nichž zápas kruhů agrárních s kruhy obchodními jest nejpalčivější, postaveno jest před novou neméně vážnou otázkou hospodářskou, jak předejiti pohromám, jež by mohly postihnouti německý průmysl a jeho vývoz? Není pochybnosti, že Rusko v oboru průmyslu může poskytnouti Německu značné výhody a nálada ve veřejném mínění ruském, pokud z časopisů jest patrno, spíše se kloní v tuto stranu, ježto seznalo se, že posavadní obchodní politika ruská vzhledem k Německu způsobila zaplavení zejména západních pohraničních průmyslových míst německými podnikateli, kteří přenesli výrobu svou na území ruské, aby obešli ustanovení celních předpisů ruských.

Jiná jest ovšem otázka, co Německo může nabídnouti Rusku za případné nové výhody, jež by mu Rusko poskytlo, uváží-li se, že němečtí agrárníci jsou s posavadním stavem nespokojeni, žádajíce až i zákaz dovozu všeho zahraničního, tudíž i ruského obilí do Německa! Rusko právě by musilo hledati náhradu za výhody německému průmyslu žádoucí ve výhodách zejména pro vývoz svých hospodářských plodin, a tu po názoru německých agrárnků nemůže Německo cizímu obilí nijakých dalších výhod poskytnouti, jsou-li již posavadní poměry nesnesitelné německému zemědělství.

Není vyloučena ovšem myšlenka, že německý agrární požadavek zákazu dovozu obilí jest jen manévrem německým, aby Rusové nežádali pro sebe příliš mnoho, jakožto náhradu za výhody německému průmyslu žádoucí.

Druhá stránka zájmů hospodářských jest mnohem širší a nehlídá jenom k hospodářským otázkám, jež se týkají Ruska a Německa; ale má na mysli uskutečnění společné ochrany hospodářských zájmů všech států na pevnině evropské, pokud jsou ohroženy ochrannou politikou Spoj. Států severoamerických a obratem, ježž se připravuje následkem toho v hospodářské politice anglické—a ježž způsobil již vypovězení obchodních smluv, s Německem a Belgií uzavřených. Ti, kdož se domnívají, že císař Vilém také tuto myšlenku chce v Petrohradě uvést do proudu, opírají se právě o to, že za císařem Vilémem ihned přijede do Ruska president Faure, a že to jest jaksi první projev vyšších hospodářských zájmů všech tří velmocí.

Ovšem nevykládá se ani politika ve vlastním smyslu slova z návštěvy císaře Viléma, a tu ukazuje se na další cestovní program jeho, na jízdu k manévřům v Uhrách a k návštěvě krále italského při vojenské "parádě" v Německu. Těmto dalším dvěma návštěvám příkládá se v souvislosti s cestou císaře Viléma smysl nového osvědčení solidarity států trojspolkových.

Záhodno i připomenouti, že veřejné mínění v Rusku chová se k nynější návštěvě císaře Viléma velmi zdržlivě, a že zejména v posledních dnech vede se pro německý požadavek dozoru nad fe-

ckými financemi ostrá polomika mezi časopisy ruskými a německými N. L.

ZPRÁVY ZÁMORSKÉ.

Hnutí, které zavládlo právě v Portugalsku, není rázu tak politického, jako hlavně hospodářského. Původci jeho jsou sice republikáni, tito nazývají však sami sebe "skupinou pro sociální studia". Z této skupiny vyšlo také svolání, vydané ve Španělsku, Německu, Francii a Anglii, které líčí dějiny hrozné krize, již trpí země ta od r. 1891. "Portugalsko nalézá se" — praví se v svolání tom — "po dlouhém a trpělivém čekání v situaci mnohem horší, než kdy jindy. Hrozí jemu nové výpůjčky a nové zvýšení daní, kteréž znamenají pro ně nejen ztrátu beztoho již tak slabých sil, nýbrž i posledního zbytku jeho dřívějšího veřejného postavení. Proto jest naší povinností, proti takým opatřením co nejrozhodněji se ohraditi. Možno bez váhání říci, že lid portugalský, byť i nalezal se dle tvrzení svých nádelníků v úpadku, dostojí všem svým závazkům naproti nositelům rentových hodnot v plném dosahu, že však nelze jemu unésti břemena nová, kterými by jej veřejná moc přivedla v záhubu. Vlady mohou sice odpor jeho zlomit násilnými prostředky, nemožno však tomu zabrániti, aby jeho úpění neproniklo přes hranice a nenalezlo sympatického ohlasu u ostatních kulturních národů. Podepisují doufají, že podaří se jim celé Evropě uvésti ve známost, kdo za nynějšího stavu marnotratným a neschopným vládám peníze půjčí, že přispívá vědomě k záhubě početné země a nemůže zajistě činiti žádných oprávněných nároků, až dostaví se hodina konečného zúčtování. Portugalsko má životní síly s dostatek, ono může a bude žíti. Ono však odmítá jakékoli spojenství s těmi, kdo vně i uvnitř, jedni nezměrnými nabídkami, druhí bezohlednými požadavky chystají jeho záhubu a ji urychlují. Necht' jen nestotožňuje se pojem "trpěti" s pojmem "připouštění" nebo dokonce s pojmem "souhlasiti". Výše než králové, ministři, diplomaté a poslanci nalézají se národové samí. A na tyto obrácíme se v této hodině smrtelné úzkosti, neboť slovům pravdy, moudrosti a spravedlnosti porozuměli lidé dosud ještě vždycky." — Toť asi obsah zmíněného svolání, které republikáni portugalská a skupina pro sociální studia vydala k evropskému veřejnému mínění. V té příčině připojují se k nim obchodnické spolky v Lissaboně a Oportu, společenstvo velkoměstských maloobchodníků, dělnické spolky z jihu, bankovní ústavy, obchodní komory, universitní profesori atd. Hnutí to nabývá velice vážných rozměrů a snaží se v prvé řadě proti změně státního dluhu, proti výpůjčce 84 milionů durů, proti dávání železnic v zástavu a proti tabákovému a cukernému monopolu.

Ruské časopisy rozepisují se o článku anglického listu "Quarterly Review", ježž zabývá se otázkou dělení Turecka "Nord" a "Novosti" vidí v tomto článku rakouské myšlenky a praví, že jest to známý program Andrassyův. Jinými slovy řečeno, anglický list žádá, aby západní polovice balkánského poloostrova se Soluní dostala se Rakousko-Uhersku jakožto cena za přátelské styky Ruska s Rakouskem. Takové podivné dohodnutí mezi Ruskem a Rakousko-Uherskem prý existovati nemůže a nelze o něm proto vážně mluvit. Ale není nevácně zmíniti se o povšechném významu dohodnutí, ježž mezi Rakousko-Uherskem a Ruskem skutečně se stalo. Toto dohodnutí má za

Letní vymknutiny.

Mnohdy vzpomínáme záhev letních na zemi, na vodě i na závodišti. Častěji jsou však ještě spojené s nimi nehody, jež mohou se při nich přihoditi. Každý, kdož se záhev takových účastní, ví, jak snadným jest utržiti si.....

obrazení, vymknutí, podvrtnutí a vůbec poranění rozličné.

Každý prozřetelný člověk má s sebou

St. Jacobs Del

ježž vyléčí všechny podobné poranění

Boston Store

16. a Douglas,
OMAHA — NEB.

Ženské \$2.50 polobotky za 75c.

14,000 párů pěkných ženských šněrovacích a jiných polobotek po 75c.

8 věřícímek zpočátku jsme s výprodeji ženských Oxfordů, Strap sandalů a nížejších střeviček k jízdě na bicyklu, které se prodávaly od \$1.50 do \$2.50 pár, ve výprodeji této však pouze 75c pár. Každé číslo jest úplně od druhého odděleno a vloženo na paletě, tak že nebudete mít žádné obtíže k vyhledání obuvi, jakou si přejete.

Jest to 3000 párů čísla 3, 3000 párů čísla 4, 3000 párů čísla 5, 3000 párů čísla 6, a 1000 párů čísla 7; v barvách černé, hnědé a rudé, ve všech šířkách od A až do EE, zdobené korálky i jednoduše.

Každý pár má cenu \$1.50 až \$2.50.

Mezi obuví touto náleží se něco stvořic pro bicyklisty, ženy a hochy, které se prodávají po \$2.50 až \$3.00, které spolu s ostatními vyprodány budou po 75 centech.

Nekupíte nikde obuv levněji, nežli v Boston Store.

Boston Store

roh 16. a Douglas ul., Omaha.

účel zachovati dosavadní stav na Balkáně, jinými slovy, oba státy vzájemně se zavázaly, že se zdrží jakékoliv výbojné politiky na poloostrově balkánském a že budou přičítati se balkánským státům, kdyby chtěly porušiti rovnováhu tamní. Toto jest vlastní ráz dohodnutí se Ruska a Rakouska. Proto jest směšno mluvit o tom, že by Rusko někdy dobrovolně chtělo vydati Rakousku Solun a západní část poloostrova balkánského. Časem svým může ovšem dojiti ku rozdělení Turecka, a jest si přáti, aby se to stalo bez zvláštních ořesů a porušení míru Evropy. Ale nyní ani Rusko, ani ostatní velmoci si to nepřejí. Ony učiní pokus, aby Turecko zachránily pomocí oprav. Zdaří-li se tato politika, ukáže budoucnost. Rusko přichystáno jest na všechny případy, ale jest vzdáleno myšlenky, způsobiti mezinárodní nesnáze, ježž se přiči zásadám jeho politického programu.

O návštěvě knížete bulharského u sultána pčinášeji zajímavou versi cařihradské officiosní depeše. Praví se, že na Zlatém rohu "se proslýchá", že kníže Ferdinand přibyl do Cařihradu na opětné nalehavé pozvání sultána, učiněné ještě před cestou knížete do Rumunska a které stalo prý se snad za tím účelem, by kníže osobním vlivem sultánovým odvrácen byl "od jistých plánů v nejbližší budoucnosti". Ferdinand I. učinil prý ale svůj příjezd do Cařihradu závislým od splnění některých dřívě daných slibů Porty. Uskutečnění návštěvy té nasvědčovalo by tudíž, že vládce bulharský vymohl již na sultána ujištění o brzkém provedení zmíněných slibů a také sama zmíněná depeše dokládá, že lze očekávati nové ústupky Porty pro Bulharsko, jehož kníže domáhá prý se příznivého upravení otázky bulharských beratů a obsazení skopijského metropolitství. Různé neobvyklé

pozornosti, ježž sultán Abdul Hamid prokazuje knížeti Ferdinandu za jeho pobytu v Cařihradě, zdají se ovšem nasvědčovati, že nedávne napjetí mezi Bulharskem a Portou polevilo. Příčiněním prý Ruska. Ruští politikové na Zlatém rohu těší prý se aspoň z toho, že kníže Bulharský měl "tolik zdravého smyslu", že svou návštěvou u sultána osvědčil, že se "jistých oněch plánů", ač-li je vůbec měl, již zřekl a že jest ochoten zachovati na Balkáně status quo.

"Korunní princ" španělských Karlistů, Don Jaime z Bourbonu, který slouží u dragounského pluku v Kišeněvě, slavil, jak se z Madridu oznamuje, své jmeniny, čehož použili jeho ctitelé k politickému projevu. Ve chrámu sv. Jeronyma konány slavnostní bohoslužby, o nichž obdrželi všichni přítomní tištěnou modlitbu k sv. Panně, "byž dosáhli všeho, čeho si přejí". Večer promluvití měli předáci karlističtí, v klubu, do schůze však dostavil se vládní zástupce a chtěl v ní setrvati až do konce. Shromáždění prohlásilo přítomnost jeho za nezákonnou, uvádějice, že sešli se pouze k důvěrné poradě. Poněvadž však vládní zástupce vzdáliti se nechtěl, odešli raději všichni účastníci z místnosti za bouřlivých projevů nevole. — Mnohem bouřlivější ráz měla schůze republikánů v Leonu, o které podrobnějších zpráv nedošlo, poněvadž vláda telegrafické depeše dala potlačiti. Menendez Pallarez pravil, že zákonný jejich boj, který trvá již plných 24 roků, byl dosud bezvýsledným a že třeba následkem toho bráti se cestou jinou, mimořádnou. Ať prý vystavějí ve Španělsku hodné nových kánců a nastrkají do nich konservativce končil slovy: "Vlast žádá společného úsilí všech, aby činnosti "úřadních politiků" hyla konečně již učiněna přftrž."